

og de nye manuelle fags behov. Mindretallet finder endelig, at den af flertallet foreslåede ordning vil medføre en meget væsentlig fordyrelse af seminariuddannelsen. Mindretallet mener derfor, at det 4-årige seminariums uddannelses formål må begrænses til at dække de krav, som undervisningen i den offentlige skoles eksamensfrie former stiller, herunder hensynet til sprogundervisningen i den eksamensfrie folkeskole, der søges tilgodeset ved indførelsen af obligatorisk undervisning i et fremmedsprog gennem alle 4 år. Den af hensyn til eksamensskolen og folkeskolens særlige fag fornødne uddannelse foreslår mindretallet henvist til efterfølgende kursus på Danmarks Lærerhøjskole og andre kursus, og for at sikre tilslutningen til disse kursus og lette lærernes deltagelse i disse foreslår mindretallet, at deltagelsen i denne efteruddannelse muliggøres i betydeligt større omfang, ikke mindst fra provinsen, gennem en forbedret stipendieordning. *Stegger Nielsen* tilslutter sig derfor flertalsforslaget vedrørende §§ 38, 39, 40 og 41. *Kålund-Jørgensen* ønsker, at efteruddannelsen gøres til en „tjenstlig funktion“, således at lærere, timelærere og faste vikarer i folkeskolen under deltagelsen i sådanne kursus gennem statsunderstøttelse i det væsentlige sikres imod indtægtsnedgang, og at andre deltagere får et stipendium svarende til sædvanlig vikarbetalning for de timer, kursus omfatter.

Af særlig betydning for den frihed med hensyn til undervisningsformen, som man ønsker, at seminarierne skal have, er dernæst *eksamensformen*. Som angivet ovenfor, har man fra seminarierne anført, at eksamen, således som den nu er anlagt, i altfor høj grad virker tilbage på seminariets undervisning, der tvinges til at lægge vægt på indlæringen af et betydeligt huskestof, der kræves lært til eksamen, og at denne indlæring og den fornødne repetition før eksamen lægger beslag på elevernes tid og kræfter i et omfang, der ikke giver tilstrækkeligt råderum for det selvstændige arbejde med stoffet, som man ønsker skal præge seminariernes undervisning i alle fag, og som alene vil kunne give eleverne den personlige udvikling, som må være seminariets mål.

Et flertal af kommissionen (*Willy Andersen, Andreassen, Barfod, Bomholt, Disa Christjansen, Egebæk, Mathilde Hansen, Herluf Jensen, K. Jespersen, Jørgen Jørgensen, Michelsen, Niels Nielsen, Inger Merete Nordentoft, Novrup, Paaskesen, I. E. Rambusch, Utoft Sørensen og E. Torkild-Hansen*) foreslår derfor en vidtgående ændring i seminariernes eksamensforhold, jfr. nærmere bemærkningerne nedenfor ad § 12, side 59—63.

Et mindretal (*Stegger Nielsen*), der iøvrigt slutter sig til flertallets forslag om eksamensfrihed i det største antal af seminariets fag, vil hævde, at der altid må foreligge en bedømmelse af eleven i praktisk skolegerning, og at den udtalelse herom, som efter flertallets mening skal gives som et led af den almindelige bedømmelse af eleven, ikke i så henseende er tilstrækkelig. Mindretallet mener derfor, at der som hidtil må afholdes eksamen i faget, men vil kunne føle sig tilfreds, hvis der af seminarieret gives en årskaracter i dette.

Et andet mindretal (*Arvin, Bjørneboe, G. Hasselriis, Kålund-Jørgensen og Stenberdt*) kan ikke tiltræde dette forslag, men foreslår at eksamen også fremtidig skal afholdes i alle seminariets fag, således at huskestoffet indskrænkes til de forskellige fags mindste fordring, medens vægten iøvrigt lægges på mere selvstændige arbejder, ligesom eksamensuheld skal modarbejdes ved en af seminarieret givet årskaracter i alle fag; jfr. iøvrigt bemærkningen side 63 flg.*)

*) Nærværende forslag sp. 1711 flg.